

Nokian ja Lempäälän kommentit ja huomiot tarinakahviloista

NOKIAN KOMMETIT:

Nokialla oltiin tyytyväisiä ja yllättyneitä tarinakahvioloihin ja niiden suosioon. Kiitollisia oltiin siitä, että tarinakahvilat keräsivät runsain joukoin muistelijoina yhteen ja se myös koettiin tärkeänä osana tarinakahvilaa. Muistelun kannalta suuret väkimäärät koettiin myös haasteena ja nähtiin, että muistelu ei ollut niin spontaania ja vapaata, mitä ehkä pienemmässä ryhmässä olisi voinut olla. Jatkossa olisi hyvä miettiä muistelun tarvetta: Jos tarinakahvila halutaan pitää tapahtumaluontoisena väkimäärällä ei ole väliä, mutta jos tärkeänä pidetään myös muistitietoaineiston keräämistä, niin tällöin voisi miettiä myös osallistujamääriä. Tapahtumaluontoisena järjestettävä tarinakeruu kiinnostaa yleisöä, mutta tarve pitää määritellä ja resurssoida myös tarinakahviloiden jälkeisen tallennustyön (yksilöhaastattelut ja litterointi) sekä jatkokäytön osalta. Tarinoiden jatkokäyttöä olisi hyvä miettiä, jotta ne olisivat myös yleisön saatavilla.

Nokialla koettiin, että myös paikalla oli väliä ja siinä, miten ihmiset asettuvat istumaan. esimerkiksi kirkko ei ollut paras mahdollinen tila muisteluun koska penkkirivit on aseteltu siten, että katsotaan suoraan eteen tai toisen selkää.

LEMPÄÄLÄN KOMMENTIT:

Vanha pappila: Pappila oli erittäin hyvä kokoontumispaikka, arvokas, tunnelmallinen, lämminhenkinen. Väljempi istuminen ja jonkinlainen katsekontakti toisiin puhujiin olisi kyllä virittänyt keskustelua ja yhteishenkeä paremmin.

Keskustelun avaaja ja johdattaja kirkkoherra Mikko Oikarinen oli hyvä ratkaisu. Hän edusti hyvin pappilaa isäntänä, mutta oli samalla läheiseksi koettu, jännitystä ei syntynyt

Oli hienoa, että moni ihminen oli varta vasten tullut kertomaan muistonsa ja että saman tyyppiset tarinat eivät toistuneet, vaan olivat persoonallisia. Esiin tuli aivan uutta tietoa ja keskustelu laajeni sopivasti pappilan ympäristöön, esim. nykyisellä Katepalin tiellä sijainnut läpiajettava lato. Tunnelma oli rento, oli niin hymyä kuin nauruakin.

Kuljun työväentalo: Pöydät kaareissa ja kahvikupit edessä oli hyvä tilaratkaisu. Tietokirjailija Ritva Mäkelän, joka tietää Kuljusta enemmän kuin kukaan paikallinen, alkupuheenvuoro tuki hienosti tilaisuuden tarkoitusta ja kuljulaista me-henkeä.

Ihmisten into puhua oli jopa yllättävää. Ensimmäinen kertojakin oli tullut varta vasten Lempäälän keskustasta huomattuaan illan mainoksen saman päivän lehdessä. Moni oikein odotti, että sai kertoa asiansa ja hauskoja, todella tarinallisia juttuja kuultiin. Henki oli päällä ja kaikilla oli hauskaa.

Yleisesti: Eri järjestäjien yhteistyö oli hyvää ja sujuvaa. Jokaisella oli myös paikkansa tilaisuuksissa. Myös paikallisten, joilla ei ole sidosta illan taloon eikä teemaan, mukana olo on hyväksi. Puolituttuina ja jossakin määrin asiat tuntevina pystyy synnyttämään keskustelua ja väliheitoilla voi ylläpitää sitä, vaikka ”valmiit” jutut on jo sanottukin. Tietynlainen maalaisuus ja ”ei tässä nyt olla niin tärkeitä” -ote on hyvää lempääläisyyttä, oli hallitsevana ilmapiiirissä.